

Ploegt de ploeger heel de dag door zonder te zaaien?

(Jesaja 28:24)

Ik zag een boer het malse gras omploegen en het leek een hard en wreed proces; maar de landbouwer zag met vooruitziende blik de volle aren al aan de halmen hangen en hij wist dat die gebroken aarde er na een paar maanden stralend bij zou staan met een gouden oogst. Het diepe ploegen in de ziel brengt rijke vruchten van de Geest voort. Er bestaat bittere genade en er bestaat zoete genade, maar het is in beide gevallen genade; of deze nu gegeven wordt in honing of in een bittere pil. Dr. Cuyler

Een boer ploegt niet zomaar voor zijn plezier of omdat hij toch niets anders te doen heeft. Het ploegen heeft een directe functie. Er wordt geploegd zodat er gezaaid kan worden, waarna de tarwe opkomt en heel veel mensen te eten geeft. Maar dat principe vergeten we al snel als er door God in ons eigen leven geploegd wordt. Zo gaat er geestelijk ook vaak een ploegschaar door onze menselijke harten.

Leuk? Nee, dat ploegen doet pijn en wij verlangen naar het moment dat het weer voorbij is. Maar ook dat ploegen heeft een doel! Na het ploegen wordt er door God gezaaid en kunnen de vruchten van de Geest in ons hart ontspruiten. En op die dag, wanneer we de vruchten plukken van onze geestelijke strijd, begrijpen we dat de ploegschaar zo nodig was.

Op het moment dat God in ons hart aan het werk was deed het pijn. Soms denken we zelfs dat we het niet zullen overleven, als het mes van de ploegschaar ons hart omwoelt en bewerkt. Op zo'n moment wordt de grond van de oude, onvruchtbare gebieden in ons leven bewerkt. Dat voelt aan als een sterven, maar er komt een beter leven voor in de plaats.

Wees maar stil, arm hart! God weet wat Hij doet. "Laat Hem doen wat Hem goeddunkt."

God zal mijn veld niet braak laten liggen.

De ploegschaar is scherp, en de hoeven van de ossen die de ploeg trekken zijn zwaar.

Dat doet pijn.

Maar toch moet ik niet van God vragen om mijn veld met rust te laten.

Een braak liggend veld?

Daar heeft niemand wat aan en God wil het mijne dan ook zeker niet braak laten liggen.

Karle Wilson Baker

